

[Flemming Hansen]

vi nu behandler, har jo særlig relation til erhvervslivet og erhvervslivets aktive udøvere. Og jeg synes, jeg vil understrege fra starten, at når regeringen ved mange lejligheder fastslår, at der er tale om en erhvervsvenlig omlægning af skatterne, er alene disse tre forslag beviset på det modsatte – det fuldstændig modsatte. Forslagene er nemlig gennemsyret, synes jeg, af den foragt, som Socialdemokratiet ved næsten enhver lejlighed altid har lagt og stadig lægger for dagen i skrift og tale, når det drejer sig om partiets principielle synspunkter over for erhvervslivet.

Jeg synes, alle tre lovforslag bekræfter dette til fulde. Ser vi på lovforslaget om beskatning af goodwill – og jeg beder om formandens tilslutning til at tage det i den rækkefølge, jeg nu finder det praktisk – og ser vi også på beskatningen af erhvervsejendomme, mener jeg, der er tale om meget alvorlige indgreb over for de mennesker, der har planlagt deres tilværelse og ikke mindst deres tredje alder ud fra allerede kendte forudsætninger. Goodwillbeskatningen rammer især mindre erhvervsdrivende og mange udøvere af liberale erhverv og erhverv i servicesektoren. Her har mennesker i god tro sat deres lid til, at når deres erhvervsaktive alder nærmede sig sin afslutning, kunne de sælge deres virksomheds goodwill og dermed skabe et vist grundlag for selvpensionering, den eneste selvpensionering, som denne gruppe af mennesker som oftest har. Jeg finder det urimeligt. Jeg kan godt forstå, hvis socialdemokratiske medlemmer af Folketinget kan stemme for lovforslaget, men at CD – og Kristeligt Folkeparti især – skulle støtte dette forslag, har jeg altså min tvivl om.

Lovforslaget om beskatning af goodwill har karakter af tilbagevirkende kraft. Hvis man er i tvivl om dette, synes jeg, man skulle spørge de mennesker, der rammes af det nye lovforslag.

Men det bliver langt værre, når vi skal tale om beskatning af erhvervsejendomme, hvor man hidtil har haft en 7-års-regel, hvorefter sælgeren af en sådan ejendom kunne regne med en mulig skattefri fortjeneste. Jeg siger udtrykkelig mulig skattefri fortjeneste, for i de senere år har det jo ikke været tilfældet.

I forslaget om beskatning af erhvervsejendomme er der efter min bedste overbevisning tale om, at forslaget klart og utvetydigt udtrykker lovgivning med tilbagevirkende kraft – be-

vidst konfiskation kunne man næsten kalde det. De mennesker – og jeg understreger, at jeg her ikke tænker på eller sympatiserer med spekulanter med masser af ejendomme, som har brugt urimelige skattefiduser, de mennesker, jeg taler om, er typisk mindre, selvstændige erhvervsdrivende, der har haft en ejendom i tilknytning til og som grundlag for den detailvirksomhed, den håndværksvirksomhed, det landbrug, det liberale erhverv, som de har drevet – er ikke spekulanter, men deres økonomiske grundlag forsvinder, fordi skatteministeren nu ved lovgivning med tilbagevirkende kraft og ved bevidst at lovgive med tilbagevirkende kraft forhindrer dem i at få en eller anden gevinst hjem, som de havde planlagt i forbindelse med deres tilværelse.

Jeg tror ikke på, at disse mennesker har købt en lille håndværksejendom for at lave skatte-tænkning, hr. minister. Jeg tror heller ikke, at den mand, der for 10 eller 20 år siden har købt den ejendom, hvorfra han driver sin købmandsforretning, har gjort det for at lave skattetænkning. Jeg tror heller ikke, at den mand, der driver landbrug, har gjort det for at lave skattetænkning. De har gjort det, fordi det på et tidspunkt var sund fornuft, og fordi de havde lyst til at blive selvstændige. Men deres livsgrundlag slås nu, synes jeg, i stykker, fordi skatteministeren vil drive sin kendte misundelsespolitik.

Noget af det sidste, den forrige socialdemokratiske regering gjorde, altså den, der gik af i 1982, var at afskaffe den forhadte kapitalvindingsskat. Det skete efter en lang debat om den såkaldte Surløkkessag, hvor en landmand skulle betale kapitalvindingsskat i forbindelse med tvangsafståelse til staten. Nu gennemfører en socialdemokratisk ledet regering som noget af det første en ny kapitalvindingsskat, endog i endnu værre og endnu mere urimelig udgave. I den forrige udgave var der taget højde for inflationsudviklingen, i dag er der kun tale om 10.000 kr. pr. år, og det dækker jo formentlig ikke engang udviklingen for en pølsevogn uden hjul.

Jeg springer lidt i min tale – det siger jeg specielt til ministeren – for at den ikke skal blive for lang, og jeg vil gerne slutte med at sige, at jeg ikke kan forhindre den socialdemokratiske skatteminister i at gennemføre dette lovforslag, hvis han har sit flertal for det. Men jeg